

**Sąd Polubowny Do Spraw Domen Internetowych
Przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji
ul. Koszykowa 54, 00-675 Warszawa**

sygn. akt 56/07/PA

**Wyrok
Sądu Polubownego**

Wydany w Warszawie dnia 14 kwietnia 2008 r.

Sąd Polubowny do spraw Domen Internetowych w składzie:

Rafał Golał – Arbiter Sądu Polubownego

Po rozpoznaniu sprawy dotyczącej rejestracji nazwy domeny playmobil.pl z powództwa Powoda:

Geobra Brandstätter GmbH & Co. KG z siedzibą w Zirndorf (Niemcy), reprezentowanego przez Radcę Prawnego Dorotę Rzażewską (Kulikowska i Kulikowski s.j., Ul. Żurawia 47/49, 00-680 Warszawa)

przeciwko Pozwanemu:

o ustalenie

działając na podstawie zapisu na Sąd Polubowny Do Spraw Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji między Powodem a Pozwanym (znajdujące się w aktach sprawy oświadczenie Powoda – pismo opatrzone datą 9 października 2007 r. oraz oświadczenie Pozwanego - pismo opatrzone datą 22 października 2007 r.), zgodnie z Regulaminem Sądu Polubownego Do Spraw Domen Internetowych Przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji, zwanym dalej Regulaminem, pozwu Powoda z dnia 9 listopada 2007 r., który wpłynął do Sądu w dniu 16 listopada 2007 r. (znajdujące się w aktach sprawy pismo, sygnowane numerem 898/07/P), po zapoznaniu się z Odpowiedzią na pozew Pozwanego z dnia 24 grudnia 2007 r. oraz zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym

orzeka:

1) że Pozwany poprzez rejestrację i używanie nazwy domeny playmobil.pl naruszył prawo do uzyskanej przez Powoda renomy na rynku, związanej z używaniem oznaczenia „PLAYMOBIL”,

2) zasądza od Pozwanego na rzecz Powoda zwrot kosztów postępowania w zakresie wniesionego przez Powoda wpisu w kwocie 3000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) oraz kosztów zastępstwa i pomocy prawnej w przedmiotowej sprawie w kwocie 840 zł (słownie: osiemset czterdzieści złotych), czyli łącznie w kwocie 3840 zł (słownie: trzy tysiące osiemset czterdzieści złotych).

W pozostałym zakresie powództwo oddala.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

Z ustaleń stanu faktycznego sprawy wynika, że Pozwany zarejestrował nazwę domeny playmobil.pl i był abonentem tej nazwy domeny w dacie wniesienia pozwu przez Powoda, czego Pozwany nie kwestionował w trakcie postępowania przed Sądem.

Po zawarciu przez Powoda i Pozwanego zapisu na sąd polubowny Powód wniósł w dniu 16 listopada 2007 r. pozew do Sądu, żądając stwierdzenia, że Pozwany w wyniku rejestracji nazwy domeny playmobil.pl naruszył prawa Powoda w związku z naruszeniem norm prawnych, regulujących ochronę znaków towarowych oraz zwalczanie nieuczciwej konkurencji, tzn. art. 3 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz art. 296 ust. 2 pkt 3 Prawa własności przemysłowej.

W odpowiedzi na pozew z dnia 24 grudnia 2007 r. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, stwierdzając, że roszczenie Powoda jest oczywiście bezzasadne oraz wnosząc o przeprowadzenie rozprawy w celu przeprowadzenia dowodu z przesłuchania Pozwanego na okoliczność nieużywania przez Pozwanego spornej domeny w obrocie gospodarczym.

Na wezwanie arbitra z dnia 24 stycznia 2008 r. Pozwany złożył pismo procesowe z dnia 31 stycznia 2008 r., załączając do niego oświadczenie Pozwanego stwierdzające, że Pozwany nie używał domeny playmobil.pl w obrocie gospodarczym lub na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej od daty rejestracji przedmiotowej domeny. W powyższym piśmie procesowym Pozwany poniósł także zarzut odnośnie do ważności zapisu na sąd polubowny w przedmiotowej sprawie, stwierdzając, że Pozwany podpisał zapis wyłącznie ze względu na sankcje, jakimi mu grożono oraz że do powstania zapisu doszło wskutek zastosowania przez NASK klauzul niedozwolonych.

Pozwany w powyższym piśmie procesowym, odnosząc się do wezwania arbitra do przedstawienia stanowiska w sprawie możliwości zawarcia ugody wyraził gotowość jej zawarcia, podtrzymując jednak w całości swoje dotychczasowe stanowisko odnośnie do bezpodstawności zarzutów stawianych przez Powoda. Do zajęcia stanowiska w sprawie ewentualnego zawarcia ugody pismem arbitra z dnia 24 stycznia 2008 r. wezwany został także Powód. Strony nie podjęły działań zmierzających do zawarcia ugody, która nie została zawarta do czasu zamknięcia postępowania w przedmiotowej sprawie.

W reakcji na odpowiedź na pozew oraz pismo procesowe Pozwanego z dnia 31 stycznia 2008 r. Powód w piśmie procesowym z dnia 1 lutego 2008 r. zarzucił Pozwanemu bezpodstawne korzystanie z renomy Powoda, stanowiącej dobro osobiste Powoda, podlegające ochronie na podstawie art. 23-24 i art. 43 k.c. oraz naruszenie art. 15 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji poprzez utrudnienie przez Pozwanego Powodowi dostępu do rynku. Powód w powyższym piśmie podjął polemikę z Pozwanym w sprawie przysługiwania Powodowi praw wyłącznych do znaków towarowych PLAYMOBIL, podnosząc, że znak towarowy PLAYMOBIL jest przez Pozwanego używany na stronie playmobil.pl oraz że działalność Pozwanego w związku z używaniem przedmiotowej domeny jest działalnością gospodarczą, a Pozwany jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2008 r. Sąd odrzucił zarzut Pozwanego przeciwko ważności zapisu na Sąd Polubowny oraz wniosek Pozwanego o umorzenie ze względu na ten zarzut postępowania w przedmiotowej sprawie, podnosząc, że zgodnie z art. 22 ust. 3 Regulaminu zarzuty dotyczące ważności Klauzuli Arbitrażowej mogą być podniesione najpóźniej w odpowiedzi na pozew. Tymczasem w treści odpowiedzi na pozew zarzuty te nie zostały przez Pozwanego podniesione. Nie został zatem zachowany przez Pozwanego ograniczony Regulaminem termin zgłoszenia powyższych zarzutów.

Natomiast postanowieniem z dnia 27 lutego 2008 r. Sąd odrzucił dopuszczenie zgłoszonego przez Pozwanego w odpowiedzi na pozew wniosku dowodowego oraz wniosku o przeprowadzenie w tym celu rozprawy, podnosząc w uzasadnieniu, że na obecnym etapie przedmiotowego postępowania potrzeba taka nie zachodzi, gdyż na zarządzenie arbitra Pozwany dostarczył do biura Sądu na potrzeby niniejszego postępowania oświadczenie Pozwanego (pismo z dnia 28 stycznia 2008 r.), w którym Pozwany stwierdza wyraźnie, że nie używał spornej domeny w obrocie gospodarczym lub na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej od daty rejestracji tej domeny.

W piśmie procesowym z dnia 27 lutego 2008 Pozwany podtrzymał swoje stanowisko odnośnie do braku należytego udokumentowania przysługujących Powodowi praw do znaków towarowych oraz twierdzenia, że rejestracja spornej domeny nie naruszała praw do jakichkolwiek znaków towarowych Powoda. Pozwany podtrzymał w powyższym piśmie także stanowisko, że znak towarowy „Playmobil” nie jest znakiem renomowanym oraz uznał za bezzasadne zarzuty Powoda o naruszenie przez Pozwanego art. 23 i 24 w związku z art. 43 k.c. oraz art. 15 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

W reakcji na powyższe pismo Pozwanego Powód w piśmie z dnia 7 marca 2008 r. podjął polemikę z zarzutami Pozwanego dotyczącymi mocy dowodowej przedłożonych przez Powoda wydruków ze stron internetowych oraz podtrzymał zarzuty dotyczące naruszenia przez Pozwanego przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, stwierdzając, że działania Pozwanego wyczerpują znamiona trzech różnych czynów nieuczciwej konkurencji –

stypizowanych w art. 10 i art. 15 ustawy p zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, a także czynu polegającego na pasożytniczym czerpaniu korzyści z bezprawnej eksploatacji renomy cudzego oznaczenia.

W piśmie procesowym z dnia 17 marca 2008 r. Pozwany, odnosząc się do pisma Powoda z dnia 7 marca 2008 r., podtrzymał w całości swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, także w zakresie niewystarczającego w ocenie Pozwanego udokumentowania przez Powoda podnoszonych wobec Pozwanego zarzutów.

W reakcji na pismo Pozwanego z dnia 17 marca 2008 r. Powód pismem z dnia 19 marca 2008 r. zakwestionował zarzuty Pozwanego dotyczące przedłożonych przez Powoda dowodów, wnosząc o dopuszczenie załączonych do powyższego pisma dowodów, w tym pisma Departamentu Badań Znaków Towarowych Urzędu Patentowego RP z dnia 7 lutego 2008 r. oraz o uwzględnienie powództwa.

Pozwany, w związku z pismem Powoda z dnia 19 marca 2008 r., w piśmie z dnia 31 marca podtrzymał w całości swoje dotychczasowe stanowisko oraz wniósł o oddalenie powództwa.

Po analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego Arbiter podjął decyzję o zamknięciu postępowania, o czym Strony zostały poinformowane pismem z dnia 1 kwietnia 2008 r.

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy przemawia za uznaniem, że Pozwany poprzez zarejestrowanie i używanie nazwy domeny playmobil.pl bez wiedzy i zgody Powoda naruszył jego prawo jako osoby prawnej do uzyskanej przez Powoda renomy na rynku, związanej z używaniem znaku PLAYMOBIL.

W związku z tym, że Powód uzyskał na rynku określoną renomę, która stanowi jego dobro osobiste jako osoby prawnej, dobro to podlega odrębnej ochronie na podstawie art. 43 w związku z art. 23 i 24 k.c. Ponieważ Powód wypracował swoją rynkową renomę, jest on wyłącznie uprawniony do korzystania z tej renomy, w tym czerpania dzięki niej korzyści w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej.

O rynkowej renomie znaku PLAYMOBIL używanego przez Powoda świadczy zakres świadczonych przez niego usług, na dowód czego Powód załączył do pisma procesowego z dnia 1 lutego 2008 r. wystawione przez właściwe organy, w tym przez Biuro ds. Rejestracji Znaków Międzynarodowych, świadectwa rejestracji i certyfikat rejestracyjny, jak również materiały (katalog, faktury, broszura reklamowa), świadczące o dużej skali działalności Powoda, związanej z używaniem znaku PLAYMOBIL oraz o używaniu przez Powoda tego znaku w swojej działalności od bardzo dawna (kilkudziesięciu lat). Nie budzi wobec tego wątpliwości, że z towarów oznaczonych znakiem PLAYMOBIL korzystało wielu konsumentów.

Renoma rynkowa jest szczególnym, nienazwanym dobrem prawnym, którego istnienie jest potwierdzone w przepisach ustawowych. O renomie

oznaczeń lub towarów i usług mowa jest m. in. w art. 4 pkt 7 ustawy o radiofonii i telewizji, w art. 16 ust. 3 pkt 7 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz w art. 132 Prawa własności przemysłowej.

Dobro prawne, jakim jest renoma, nie powinno być kojarzone wyłącznie z przypadkami towarów i usług renomowanych, choć niewątpliwie towary i usługi renomowane, czyli cieszące się wysoką oceną wśród konsumentów, powodują, że renoma rynkowa ma dla przedsiębiorcy, któremu przysługuje, szczególnie duże znaczenie. O określonej renomie można mówić także w przypadku znaku PLAYMOBIL, który w obrocie rynkowym używany jest na tyle długo, że istnieje niewątpliwie szereg podmiotów, kojarzących ten znak z firmą Powoda.

Związek towarów zbywanych przez przedsiębiorców, sygnowanych określonymi znakami, z ich renomą jest co prawda mniej czytelny, niż w przypadku nazw przedsiębiorców. Uznać jednak należy, że renoma przedsiębiorcy powstaje w praktyce dzięki działalności rynkowej, czyli oferowanym przez przedsiębiorcę na rynku towarom, które przez konsumentów identyfikowane są poprzez nadawane tym towarom znaki (marki).

Wobec tego uznać należy, że znak PLAYMOBIL posiada, w związku z działalnością Powoda, określoną wartość majątkową, związaną z renomą firmy Geobra Brandstätter GmbH & Co. KG. Nie ma zatem podstaw, aby bez wiedzy i zgody Powoda inny podmiot, w tym Pozwany, z renomy tej, poprzez posługiwanie się określeniem PLAYMOBIL, identycznym z brzmieniem znaku towarowego PLAYMOBIL, korzystał.

Ochrona dobra osobistego na podstawie ogólnych zasad prawa cywilnego, a więc także stanowiącej takie dobro renomy przedsiębiorcy, ma szerokie zastosowanie pod względem podmiotowym i przedmiotowym. Naruszenia dobra osobistego przedsiębiorcy dopuścić się może nie tylko inny przedsiębiorca lub inny podmiot prowadzący działalność gospodarczą, ale także podmiot, który działalności gospodarczej nie prowadzi, w tym również nie mająca statusu przedsiębiorcy osoba fizyczna.

Aby doszło do naruszenia dobra osobistego, jakim jest renoma przedsiębiorcy, nie jest także w świetle przepisów kodeksu cywilnego wymagane, aby z naruszeniem takim wiązało się uzyskanie przez sprawcę naruszenia określonych korzyści majątkowych, czy też działanie w celu osiągnięcia zysku. Oczywiście w przypadku takich kwalifikowanych naruszeń o majątkowym charakterze sprawcy naruszenia mogą grozić dalej idące sankcje, w tym sankcje odszkodowawcze. Ustalenia w tym zakresie leżą jednak poza kognicją Sądu Polubownego, który zgodnie z Regulaminem ogranicza się do oceny, czy w rozpatrywanym przypadku doszło do naruszenia praw Powoda.

Jeżeli chodzi o zarzut naruszenia art. 23 i art. 24 w związku z art. 43 k.c. oraz renomy Powoda jako dobra osobistego, to Pozwany nie odniósł się obszerniej do tych zarzutów, ograniczając się, w pkt 10. i 13. pisma procesowego z dnia 27 lutego 2008 r., do uznania tych zarzutów za bezzasadne i do zakwestionowania posiadania przez Powoda jakiegokolwiek renomy na rynku polskim. Pozwany nie uzasadnił także, dlaczego Pozwany wybrał rejestrację

nazwy domeny o takim właśnie brzmieniu – playmobil.pl i nie wskazał, jaki ewentualnie związek określenie playmobil ma z osobą lub działalnością Pozwanego. Zasady rejestracji i utrzymywania nazw domen internetowych, obowiązujące od 18 grudnia 2002 r., które Pozwany załączył do swojego pisma z dnia 31 stycznia 2008 r., sygnalizowały w pkt 14. możliwość zgłoszenia wobec Abonenta roszczeń przez osoby trzecie o naruszenie ich praw. Osoby rejestrujące nazwy domen, w tym osoby fizyczne, nie miały i nie mają zatem pełnej swobody w konstruowaniu nazw domen, które zamierzają zarejestrować, tzn. swoboda w tym zakresie ograniczona jest prawami osób trzecich. W tym kontekście w ocenie Sądu Pozwany dopuścił się zaniedbania, polegającego na niesprawdzeniu, czy oznaczeniem playmobil nie posługują się inne podmioty, choćby poprzez przeprowadzenie stosownych poszukiwań przy pomocy ogólnie dostępnych przeglądarek internetowych.

Biorąc pod uwagę powyższe uwarunkowania Sąd uznał, że Pozwany dopuścił się w związku z rejestracją nazwy domeny playmobil.pl naruszenia prawa Powoda do renomy, związanej z używaniem przez Powoda znaku towarowego PLAYMOBIL. Posługując się tym określeniem w ramach nazwy domeny Pozwany skorzystał bowiem z renomy Powoda, który na takie skorzystanie nie wyraził swojej zgody.

Określenie PLAYMOBIL nie jest pojęciem pokrywającym się z pojęciami używanymi powszechnie w języku potocznym lub literackim, którym przypisane są rodzajowo określone desygnaty. Jest to pojęcie fantazyjne, wprowadzone do powszechnego obrotu poprzez użycie go w charakterze nazwy znaku towarowego Powoda, wobec czego Pozwany powinien brać pod uwagę prawa, jakie przysługują Powodowi w związku z posługiwaniem się dla potrzeb własnej działalności takim właśnie indywidualizującym pojęciem.

O tym, czy dany podmiot prowadzi działalność gospodarczą, faktycznie przesądza to, jaka działalność jest przez ten podmiot prowadzona, co powinno być skorelowane z obowiązkiem rejestracji tej działalności, jeśli jest to rzeczywiście działalność gospodarcza. Powód nie udowodnił, jaką działalność gospodarczą Pozwany prowadzi. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd nie może stwierdzić, że działalność taka jest przez Pozwanego prowadzona, wobec czego Sąd przyjął na potrzeby niniejszego postępowania, że Pozwany przedsiębiorcą nie jest i działalności gospodarczej nie prowadzi.

Działalność gospodarcza zdefiniowana jest w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 z późn. zm.) jako działalność o charakterze zarobkowym lub zawodowym, w tym działalność usługowa lub handlowa, przy czym w myśl powyższego przepisu jest to działalność wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Z praktyki rejestracji nazw domen internetowych nie wynika ograniczenie dokonywania rejestracji i używania tych nazw wyłącznie przez przedsiębiorców. Z materiału dowodowego sprawy wynika, że Pozwany nie dokonał rejestracji nazwy domeny playmobil.pl jako przedsiębiorca, ale jako osoba fizyczna, zamieszkała pod określonym adresem (powyższa nazwa domeny nie została

zarejestrowana na określoną firmę – przedsiębiorstwo, prowadzone przez Pozwanego).

Z tych samych względów Sąd stanął na stanowisku, że działania Pozwanego, wbrew twierdzeniom Powoda, zawartym w pozwie oraz w pismach procesowych z dnia 1 lutego 2008 r. i z dnia 7 marca 2008 r., nie mogą zostać zakwalifikowane jako czyny nieuczciwej konkurencji w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 z późn. zm.). Zgodnie z art. 3 ust. 1 tej ustawy czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli naraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta. Z kontekstu tego przepisu wynika wyraźnie, że czyn nieuczciwej konkurencji to czyn, który może zostać przypisany przedsiębiorcy, którego działania zagrażają lub naruszają interesy innego przedsiębiorcy lub klienta. Skoro zatem, jak to zostało powyżej wywiedzione, Pozwany nie jest przedsiębiorcą i nie prowadzi działalności gospodarczej, czyny nieuczciwej konkurencji nie mogą mu zostać przypisane. Stąd też Sąd nie przychylił się do twierdzeń Powoda, zawartych w pozwie i w powyższych pismach procesowych, że Pozwany w związku z rejestracją i używaniem nazwy domeny playmobil.pl dopuścił się czynów nieuczciwej konkurencji, określonych rodzajowo w art. 3, art. 10 i art. 15 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Czyny nieuczciwej konkurencji, określone rodzajowo w powyższych przepisach ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji powinny być oceniane w kontekście ogólnej definicji czynu nieuczciwej konkurencji z art. 3 ust. 1 powyższej ustawy, a więc także odnoszone do działalności przedsiębiorców. Także z treści art. 15 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji wynika, że czyny uregulowane w tym przepisie zostały przez ustawodawcę przypisane przedsiębiorcom. Art. 15 powyższej ustawy mówi o utrudnianiu dostępu do rynku innym przedsiębiorcom, a więc także zakłada przypisywanie określonych w tym artykule czynów nieuczciwej konkurencji przedsiębiorcom. Jeżeli chodzi natomiast o czyn, uregulowany w art. 10 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, to Powód w piśmie z dnia 7 marca 2008 r. ograniczył się do zarzucenia Pozwanemu dopuszczenia się tego czynu, nie uzasadniając swojego zarzutu w tym zakresie.

Nie można także zgodzić się z twierdzeniem Powoda, że rejestracja i używanie przez Pozwanego nazwy domeny playmobil.pl wypełniały przesłanki naruszenia, określonego w art. 296 ust. 2 pkt 3 Prawa własności przemysłowej. Zgodnie z tym przepisem naruszenie prawa ochronnego na znak towarowy polega na bezprawnym używaniu w obrocie gospodarczym znaku identycznego lub podobnego do renomowanego znaku towarowego, zarejestrowanego w odniesieniu do jakichkolwiek towarów, jeżeli takie używanie może przynieść używającemu nienależną korzyść lub być szkodliwe dla odróżniającego charakteru bądź renomy znaku wcześniejszego.

Kluczowe znaczenie w kontekście brzmienia powyższego przepisu Prawa własności przemysłowej ma powiązanie naruszenia prawa ochronnego na znak

towarowy z bezprawnym użyciem w obrocie gospodarczym znaku identycznego lub podobnego do renomowanego znaku towarowego. Niezależnie zatem od wykazania przez Powoda renomowanego charakteru znaku PLAYMOBIL oraz posiadania w stosunku do niego wyłącznego prawa ochronnego na znak towarowy, konieczne dla stwierdzenia wystąpienia uregulowanego w powyższym przepisie naruszenia jest ustalenie, że użycie znaku towarowego miało miejsce w obrocie gospodarczym.

Kognicją Sądu objęte jest rozpatrywanie sporów powstałych w wyniku rejestracji nazw domen internetowych. Poza kognicją Sądu znajduje się wobec tego działalność Pozwanego, wykraczająca poza rejestrację i używanie przedmiotowej nazwy domeny, w tym wykorzystywanie strony internetowej playmobil.pl w celach reklamowych. Sąd nie wyklucza, że Pozwany prowadzi działalność gospodarczą, natomiast w ocenie Sądu sama rejestracja nazwy domeny playmobil.pl nastąpiła przez Pozwanego jako osobę fizyczną, nie zaś przedsiębiorcę, wobec czego nie ma wystarczających podstaw do uznania, iż do bezprawnego użycia przez Pozwanego znaku towarowego PLAYMOBIL doszło w obrocie gospodarczym. Powód nie przedstawił dowodów, potwierdzających jednoznacznie, że Pozwany prowadzi działalność gospodarczą, np. poprzez przedłożenie stosownego zaświadczenia z gminnej ewidencji działalności gospodarczej, natomiast Pozwany złożył przy piśmie procesowym z dnia 31 stycznia 2008 r. oświadczenie Pozwanego zaprzeczające używaniu przez Pozwanego przedmiotowej nazwy domeny w obrocie gospodarczym lub na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

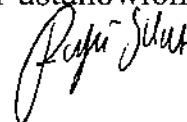
Sąd wydając orzeczenie w zakresie przyznania kosztów postępowania ograniczył się do orzeczenia zwrotu na rzecz Powoda od Pozwanego wpisu oraz kosztów zastępstwa procesowego i pomocy prawnej ze względu na to, że Powód nie wnioskował w przepisany trybie o zasądzenie pozostałych kosztów. Zgodnie z art. 35 Regulaminu Strona powinna zgłosić Arbitrowi wszelkie poniesione przez nią koszty postępowania arbitrażowego najpóźniej w dniu następnym po powzięciu wiadomości o zamknięciu postępowania rozpoznawczego, przy czym do zgłoszenia takiego powinny być załączone dokumenty potwierdzające poniesienie tych kosztów, natomiast Arbiter ustala i zasądza koszty biorąc pod uwagę tego rodzaju zgłoszenie.

Z uwagi na brak określonego w powyższym postanowieniu Regulaminu zgłoszenia kosztów Sąd nie miał wystarczających podstaw do ustalenia i zasądzenia pozostałych kosztów postępowania na rzecz Powoda od Pozwanego. Przy zasądzaniu wysokości kosztów zastępstwa procesowego i pomocy prawnej Sąd kierował się wnioskiem Powoda z pozwu, w ramach którego Powód wnosił o zasądzenie powyższych kosztów zgodnie z Regulaminem, jak również regulacją zawartą w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.). Rozporządzenie to zostało wzięte przez Sąd pod uwagę ze względu na to,

że Pełnomocnik Pozwanego jest Radcą prawnym. Rozporządzenie to nie określa stawki opłat za czynności radców prawnych podejmowane w postępowaniach przed sądami polubownymi, natomiast w par. 5 stanowi ono, że wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. Sąd przyjął, że stawką taką jest stawka minimalna, o której mowa w par. 10 ust. 1 pkt 18 powyższego rozporządzenia, czyli stawka w sprawach o naruszenie patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji, ustalona na kwotę 840 zł (jednym z żądań pozwu było żądanie stwierdzenia, że Pozwany dopuścił się naruszenia przysługującego Powodowi prawa ochronnego do znaku towarowego).

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.

Rafał Golał
Arbiter ustanowiony w sprawie

Otrzymują:

1) Powód - Pani _____

2) Pozwany - Pan _____

3) Sąd Arbitrażowy Do Spraw Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji (PIIT), Ul. Koszykowa 54, 00-675 Warszawa.

POLSKA IZBA INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI
SĄD POLUBOWNY DS. DOMEN INTERNETOWYCH
ul. Koszykowa 54 (wejście "B"-lok. 03 230)
00-675 Warszawa
tel./fax +48-22 625-73-23
NIP 526-12-89-338

Ireneusz Matusiak

PREZES
Sądu Polubownego
ds. Domen Internetowych

